

ligt, at dem, der havde beviserne, bl.a. tv og andre, ikke har villet udlevere alle de optagelser, de havde. Det fortæller lidt om, hvis side man indimellem står på i dette samfund.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Det kan godt være, det er lidt naivt af mig at gå herop, for hr. Helge Adam Møller og jeg har jo haft mange dystre gennem årene, og jeg ved, at når han først har bidt sig fast i et synspunkt, så er det svært at ændre det. Men jeg vil dog ikke undlade at gøre en sidste bemærkning om, hvad det er, der skal undersøges ifølge dette her kommissorium, og henlede hans opmærksomhed på bemærkningerne til § 2, nr. 1:

»For det første skal kommissionen undersøge og klarlægge det samlede begivenhedsforløb i forbindelse med urolighederne på Nørrebro den 18.-19. maj . . .«.

Denne del svarer til de forhold, der var omfattet af kommissoriet for Asbjørn Jensens undersøgelse, så det er en meget pindehuggerisk udlægning, hr. Helge Adam Møller giver her.

Som sagt, jeg har ingen illusioner om, at jeg kan ændre hans syn. Jeg synes bare, at jeg for god ordens skyld vil sige, at det står der faktisk i bemærkningerne.

Margrete Auken (SF):

Nogle få dage efter, at vi havde haft skyderierne og stenkastningen på Nørrebro, var der en tilsvarende sag i San Salvador. Der skød politiet også ind i en menneskemængde. Der slog de nogle ihjel – og det kunne de lige så godt være kommet til i Danmark. Da de bagefter blev kritiseret voldsomt for det, sagde de: Nå ja, men sådan gør man jo også i Danmark. Jeg fik historien fortalt en måned efter, da jeg havde familie derovre, og de var temmelig chokerede over det.

Når man kommer uden for landets grænser, betragtes det, der skete i København den nat, som noget af det værste, der er sket. Og det er ikke, fordi stenkasterierne var værre, end man har set dem mange andre steder. I den henseende er Danmark stadig væk ikke på topscorerlisten, skønt det var grimt. Det var grimt, og det er der ingen af os der bestrider. Der er ingen af os her, går jeg ud fra, der vil bruge et sekund på at holde hånden over stenkasterne. Det var forfærdeligt at se på.

Men alligevel var det skyderierne, der gjorde, at den sag blev en enestående sag og bl.a. er indgået, som jeg vistnok nævnte før, i CNN's trailer. Jeg så det i sommer på den anden side af kloden. Pludselig ser man skyderierne fra Nørrebro som en del af CNN's meldinger: Her har vi en af de store, forfærdelige begivenheder. Og som sagt: Selv hvis vi sammenligner med lande som Irland, så er der ikke sket noget tilsvarende.

Jeg er selvfølgelig rystet over, at Venstre og De Konservative ikke synes, at det er værd at fordybe sig nøjere i. Sagen er nemlig ikke opklaret. Det kan godt være, at vi gennem et meget dygtigt journalistisk arbejde fra en række medier har fået fantastisk meget frem, men det vil jeg ikke kalde, at sagen er opklaret. Det håber jeg da heller ikke at Venstre og De Konservative vil. Det er jo dog vigtigt, at vi har fået det undersøgt på ordentlig vis, at vi ikke kun har mediernes dækning og gennemgang af de her sager. Det er ikke det, jeg kalder opklaret, skønt mange siger: Vi ved jo, hvad der skete. Der er en hel del punkter, hvor jeg endnu ikke ved, hvad der skete. Jeg mener, der var tre skudepisoder. Der er en række ting, som jeg synes vi har brug for at få opklaret.

Jeg synes også, vi har brug for at få at vide: Hvorfor ryddede man banen næste morgen? Jeg har fået et svar fra justitsministeren om det, men det er ikke et tilfredsstillende svar. Man kan spørge politifolk: Hvad gør man, efter at der har været skudt? Ja, så spærrer man af.

Og så har jeg fået at vide, at man overhovedet ikke kunne finde kuglerne, for de var røget langt væk; men de kugler, der havde ramt mennesker, der var gået igennem mennesker, dem kunne man jo have fundet. Vi har kun de kugler, man pillede ud af folk på Rigshospitalet. Der er en række ting dér.

Jeg synes stadig væk også, det er vigtigt at få opklaret, hvordan politiet overhovedet kom i den forfærdelige situation, at Montys deling måtte gå ind ved det første skyderi. Da det var opstået, så tror jeg, at hvis jeg selv havde været der, så havde jeg også grebet til alle midler. Men politiet må ikke komme i sådan nogle situationer. Vi har ikke så rædselsfuldt et politireglement i Danmark, at politiet skal gennes ind i sådan nogle situationer, medmindre der er livsfare på færde – og det var der ikke. Det er den falske knibemelding, vi har brug for at få mere at vide om.

Jeg synes ærlig talt, at der er meget, der er uopklaret. Jeg er overrasket over, at så mange